

ikke 4 Ugers Frist for at skulle levere denne Garanti. Jeg mener altsaa, at der foreligger i Virkeligheden ikke nogen Forandring i det Forhold, der allerede nu eksisterer, og hvorfor skulde man saa lade Loven sige, at man skal have et længere Varjel, naar det hidtil er gaaet ad Frivillighedens Vej. Det indser jeg ikke. — Naar det ærede Medlem henstillede, at Prøveudtagningen, som er foreslaaet at skulle finde Sted ved uvillige Mænd, skulde overdrages f. Eks. til Vejer, Maaler og Brager, da vil jeg sige, at hvis man finder det bedre, vil jeg vist kunne tiltræde Forslag derom. Det kan maaske være rigtigt.

Det ærede Medlem udtalte endelig, at det farligste ved hele Loven var Bestemmelsen i § 6, sidste Stykke, som lyder: „Fremgaar det af en af Frøkontrollen eller Laboratoriet foretagne Undersøgelse, at en Forskning af Varen har fundet Sted, skal Indberetning herom ske til Landbrugsministeren, for at han kan træffe Foranstaltning til Sagens Forsøgning af det offentlige“. Det var det farligste for Markfrøhandelen, idet han gik ud fra, at saa vilde Frøkontrollen have det i sin Haand ved sin Afgørelse at bevirke, at der rejstes kriminel Tiltale mod en Handelsmand. Jeg tror, at der ligger nogen Misforstaaelse til Grund for denne Betragtning. Meningen er jo, at naar der foreligger Forskning af en Vare, skal den paatales. Det vil være aldeles naturligt, at Laboratoriet eller Frøkontrollen, naar det opdages, at der virkelig foreligger en Forbrydelse, skal anmeldte denne Forbrydelse for Politiet, og derefter gaar det videre, og vedkommende bliver straffet. Selv om denne Bestemmelse ikke stod i Loven, vilde selvfølgelig Laboratoriet gøre sin almindelige Borgerpligt, hvis den opdagede noget, som var en Forbrydelse, gøre opmærksom derpaa, og saa vilde Forbryderen blive straffet. Men man har netop ønsket at sætte denne Bestemmelse ind her, hvorefter Frøkontrollen og Laboratoriet ikke behøver at tage Ansvar paa sig for at være Anklager, men kan overlade dette Ansvar til Landbrugsministeren. Deri ligger i Virkeligheden en Betyngelse for de handlende, men det er jo en Selvfølge, at der ikke i denne Bestemmelse er givet nogen Anledning med Hensyn til, om man i det ene eller det andet Tilfælde, efter som Undersøgelsen falder saadan eller saadan ud, skal straffe vedkommende efter Straffeloven. Det bliver jo Dommerens Sag, naar han har faaet Anmeldelse om en Forbrydelse, at undersøge, om det ogsaa er rigtigt, at den anklagede har foretaget Forskningen, forinden han dekretter ham den

Straf, han i saa Tilfælde skal ifalde. Jeg tror, at, ret bejet, vil det ærede Medlem indrømme, at der aldeles ikke er noget farligt for de handlende i denne Bestemmelse.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kredz (Gustav Hansen) gjorde en lille Bemærkning om det Bepvær, der vilde være forbunden med at have Handel med de Varer, som Loven omhandler, naar Lovforslagets Bestemmelser blive til Lov, og det ærede Medlem ytrede gentagne Gange, at det jo var en saadan Maske Dokumenter, der skulde udfærdiges, hver Gang en Handel skulde foretages og Prøver skulde indpattes og affendes. Jeg tror nu ikke, at hele Apparatet vil blive saa vanskeligt, det kan jo indrettes ganske overordentlig praktisk med enkelte Dokumenter, der følge med Varerne. Naar blot Sluttedlerne blive indrettede, som de skulde være, tror jeg, det hele kunde gaa sin rolige støtte Gang som hidtil. Hvad Prøvens Indpaktning og Afsendelse angaar, saa er der ikke i Lovforslaget Tale om at paalægge Sælgeren noget Bepvær derved, Prøven skal jo netop udtages af Køberen, hvis han tvivler om, at det er gode Varer, der ere sendte ham, og Udtagningen af Prøverne vil altsaa ikke volde den handlende noget som helst Bepvær. Saa ytrede det ærede Medlem ogsaa, at Frøanalyserne vare i høj Grad usøjagtige. Ja, det er ganske vist, men derfor har Loven ogsaa givet et vist Spillerum, det har ogsaa hidtil været Brug, og det er kun denne Skit, som hidtil er fulgt, der er optagen i Loven. Jeg skal i øvrigt afholde mig fra flere Bemærkninger og kun anbefale Lovforslaget til det høje Tingz Velvilje.

Octavius Hansen: Det ærede 5te Medlem for 6te Kredz (Johansen) udtalte som Djemedet med denne Lov, at den paa den ene Side ikke skulde genere de reelle handlende, de, der ikke havde onde Hensigter, de, der kun vilde sælge i enhver Henseende gode og sunde Varer, men at man paa den anden Side skulde kunne ramme dem, der handlede paa anden Maade. Ja, mine Herret, det er det fromme Ønske, vi have, hver Gang vi skulle give Love. De gode Borgere skulle beskyttes og ikke generes, men de onde Borgere skulle rammes. Men ere vi dog ikke lidt hurtig komne til det Resultat, at den Slags Ting hører næsten til de uløselige Opgaver, og maa vi ikke meget ofte resignere og henholde os til Biblens Lære om, at man er nødt til at lade Klinten og Hveden gro op sammen, indtil man en Gang kan samle dem og fjerne dem ad, naar Tiden kommer? Det er jo ogsaa det, hele